I

(Retsakter vedtaget i henhold til traktaterne om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab/Euratom, hvis offentliggørelse er obligatorisk)

FORORDNINGER

RÅDETS FORORDNING (EF) Nr. 1124/2007

af 28. september 2007

om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 367/2006 om indførelse af en endelig udligningstold på importen af visse typer polyethylenterephthalat (PET) med oprindelse i Indien

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 2026/97 af 6. oktober 1997 om beskyttelse mod subsidieret indførsel fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab ([1]) (»grundforordningen«), særlig artikel 19,

under henvisning til forslag fra Kommissionen forelagt efter høring af det rådgivende udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

I. Tidligere undersøgelse og gældende foranstaltninger

(1) Rådet indførte ved forordning (EF) nr. 2597/1999 ([2]) en endelig udligningstold på importen af polyethylenterephthalatfolie (»PET-folie«) henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 og med oprindelse i Indien (i det følgende benævnt »den pågældende vare«). Den undersøgelse, der førte til vedtagelsen af forordningen, er i det følgende benævnt »den oprindelige undersøgelse«. Foranstaltningerne havde form af en værditold på mellem 3,8 % og 19,1 % på importen fra individuelt nævnte eksportører og en resttold på 19,1 % på importen af den pågældende vare fra alle andre selskaber. Udligningstolden på importen af PET-folie fremstillet og eksporteret af Jindal Poly Films Limited, tidligere kendt som Jindal Polyester Ltd ([3]) (»Jindal« eller »virksomheden«), var 7 %. Den oprindelige undersøgelse blev udført fra den 1. oktober 1997 til den 30. september 1998.

(2) Rådet har ved forordning (EF) nr. 367/2006 ([4]) fastholdt den endelige udligningstold, som var blevet indført ved forordning (EF) nr. 2597/1999 på importen af PET-folie med oprindelse i Indien efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 18 i grundforordningen. Den oprindelige undersøgelse blev udført fra den 1. oktober 2003 til den 30. september 2004.

(3) Rådet ændrede ved forordning (EF) nr. 1288/2006 efter en interimsundersøgelse om subsidiering af en anden indisk PET-folieproducent, Garware Polyester Limited (»Garware«), den endelige udligningstold, der blev pålagt Garware ved forordning (EF) nr. 367/2006.

II. Indledning af en delvis interimsundersøgelse på eget initiativ

(4) Kommissionen havde adgang til dokumentation, hvoraf det umiddelbart fremgik, at Jindal opnåede fordele af subsidiering på et højere niveau, og at niveauændringen var af blivende art.

III. Undersøgelse

(5) Som følge heraf besluttede Kommissionen, efter at have hørt det rådgivende udvalg, på eget initiativ at indlede en delvis interimsundersøgelse, jf. artikel 19 i grundforordningen, der begrænser sig til niveauet for subsidiering af Jindal, for at vurdere behovet for fortsættelse, fjernelse eller ændring af gældende udligningsforanstaltninger. Den 2. august 2006 gjorde Kommissionen ved en indledningsmeddelelse, der blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* ([5]), opmærksom på indledningen af denne fornyede undersøgelse.

([1]) EFT L 288 af 21.10.1997, s. 1. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 461/2004 (EUT L 77 af 13.3.2004, s. 12).
([2]) EFT L 316 af 10.12.1999, s. 1.
([3]) EUT C 297 af 2.12.2004, s. 2.
([4]) EUT L 68 af 8.3.2006, s. 15. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1288/2006 (EUT L 236 af 31.8.2006, s. 1).
([5]) EUT C 180 af 2.8.2006, s. 90.

(6) Den fornyede undersøgelsesperiode omfattede perioden fra den 1. april 2005 til den 31. marts 2006.

(7) Kommissionen underrettede officielt Jindal, den indiske regering (»GOI«) og Du Pont Tejin Films, Luxembourg; Mitsubishi Polyester Film, Tyskland; Toray Plastics Europe, Frankrig og Nuroll, Italien, der repræsenterer langt størstedelen af Fællesskabets folieproduktion (i det følgende benævnt »EF-erhvervsgrenen«), om indledningen af den delvise interimsundersøgelse. Interesserede parter fik lejlighed til at tilkendegive deres synspunkter skriftligt og til at anmode om at blive hørt inden for den frist, der var fastsat i indledningsmeddelelsen.

(8) Kommissionen sendte for at indhente de oplysninger, som den havde brug for til sin undersøgelse, et spørgeskema til Jindal, som samarbejdede og besvarede spørgeskemaet. Der blev aflagt kontrolbesøg hos Jindal i Indien.

(9) Jindal, den indiske regering og EF-erhvervsgrenen blev orienteret om undersøgelsens væsentligste resultater og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Jindal modtog bemærkningerne, og de drøftes nedenfor. Den indiske regering fremsatte ingen bemærkninger.

B. **DEN PÅGÆLDENDE VARE**

(10) Den pågældende vare er polyethylenterephthalatfolie (PET-folie), normalt henhørende under KN-kode ex 3920 62 19 og ex 3920 62 90 og med oprindelse i Indien, jf. den oprindelige undersøgelse.

C. **SUBSIDIER**

I. **Indledning**

(11) På grundlag af de tilgængelige oplysninger og besvarelsen af Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionen følgende ordninger, som angiveligt indebærer, at der ydes subsidier:

a) *Landsdækkende ordninger:*

i) »Advance Licence Scheme« (forhåndslicensordningen)

ii) »Duty Entitlement Passbook Scheme« (toldgodtgørelsesordningen)

iii) »Export Oriented Unit Scheme/Special Economic Zones Scheme« (ordning for eksportorienterede virksomheder/ordning for særlige økonomiske zoner)

iv) »Export Promotion Capital Goods Scheme« (ordning for eksportfremmende investeringsgoder)

v) »Export Income Tax Exemption Scheme« (ordningen for fritagelse for indkomstskat af eksport)

vi) »Export Credit Scheme« (eksportkreditordningen)

vii) »Duty Free Replenishment Certificate« (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer).

(12) Ovennævnte ordninger i)-iv) og vii) er baseret på »Foreign Trade (Development and Regulation) Act 1992 (No. 22 of 1992) « (»loven om udenrigshandel«), der trådte i kraft den 7. august 1992. Ved Foreign Trade Act bemyndiges den indiske regering til at udstede bekendtgørelser vedrørende eksport- og importpolitikken. Den indiske regering offentliggjorde en flerårig plan for den indiske udenrigshandelspolitik i perioden 1. september 2004 til 31. marts 2009 (FTP 2004-2009), som var afløseren for den tidligere eksport- og importpolitik (EXIM). Endvidere offentliggjorde den indiske regering en såkaldt »Handbook of procedures«, hvori den fastlægger de procedurer, der styrer FTP 2004-2009 (»HOP I 2004-2009«), og den ajourføres jævnligt ([1]).

(13) Den under punkt v) nævnte ordning for fritagelse for indkomstskat af eksport er baseret på »Income Tax Act 1961« (»indkomstskatteloven af 1961«), som ændres årligt ved »Finance Act« (»finansloven«).

(14) Eksportkreditordningen under punkt vi) er baseret på Section 21 og 35A i »Banking Regulation Act 1949« (»bankloven af 1949«), der tillader Reserve Bank of India at vejlede forretningsbanker om eksportkreditter.

b) *Regionale ordninger*

(15) På grundlag af de tilgængelige oplysninger og besvarelsen af Kommissionens spørgeskema undersøgte Kommissionen også Maharashtras regerings (GOM) »Package Scheme of Incentives« (PSI) 1993. Denne ordning er baseret på beslutninger truffet af Maharashtras industri-, energi- og arbejdsministerium.

II. **Landsdækkende ordninger**

1. ***»Advance Licence Scheme« (ALS) (forhåndslicensordningen)***

a) *Retsgrundlag*

(16) Ordningen er beskrevet detaljeret i FTP 2004-2009, afsnit 4.1.3-4.1.14, og i kapitel 4.1-4.30 i HOP I 2004-2009. Ordningen blev i april 2006 efter udløbet af den fornyede undersøgelsesperiode erstattet af »Advance Authorisation Scheme«. Dette forekommer imidlertid væsentligst at være et navneskift. Følgende analyse sætter fokus på ALS, som var gældende i den fornyede undersøgelsesperiode.

([1]) Det indiske handels- og industriministeriums Notification No. 1 (RE-2006)/2004-2009 af 7.4.2006.

b) *Støtteberettigelse*

(17) Disse underordninger er bl.a. forskellige med hensyn til kriterier for støtteberettigelse. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter ALS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Producent-eksportører og forhandler-eksportører, der er »forbundet« med støttende producenter, er berettiget til støtte efter ALS-ordningerne for fysisk eksport og årligt behov. Hovedleverandører, der leverer til kategorier »ligestillet med eksport« som nævnt i kapitel 8.2 i FTP 2004-2009, og leverandører til en EOU-virksomhed, er støtteberettigede efter ALS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport. Producent-eksportører, der leverer til den endelige eksportør, er støtteberettiget efter ALS-ordningen for mellemleverancer. Mellemleverandører til producent-eksportører er berettigede til eksportligestillingsfordele i henhold til underordningerne for attester til forudgående frigivelse (»Advance Release Orders« eller »ARO«) og løbende indenlandsk remburs. Eftersom Jindal kun benyttede de første fire af de seks underordninger i den fornyede undersøgelsesperiode, er det kun dem, der vil blive beskrevet mere detaljeret nedenfor.

c) *Praktisk gennemførelse*

(18) Forhåndslicenser kan udstedes for:

i) *Fysisk eksport:* Dette er den vigtigste underordning. Den gør det muligt toldfrit at importere råmaterialer til fremstilling af en specifik færdig eksportvare. »Fysisk« betyder i denne forbindelse, at eksportvaren skal forlade indisk område. Tilladelsen til import og forpligtelsen til eksport (herunder eksportvarens type) er specificeret i licensen.

ii) *Årligt behov:* En sådan licens er ikke knyttet til en bestemt eksportvare, men til en bredere varegruppe (f.eks. kemiske og dermed forbundne produkter). Licensindehaveren kan — op til en bestemt værditærskel, som fastsættes efter tidligere eksportresultater — toldfrit importere ethvert råmateriale, der skal benyttes til fremstilling af enhver vare, som henhører under den relevante varegruppe. Licensindehaveren kan vælge at eksportere enhver færdig vare i varegruppen, hvor sådanne toldfri materialer er anvendt.

iii) *Transaktioner ligestillet med eksport:* Denne underordning gør det muligt for en hovedleverandør toldfrit at importere råmaterialer, som er nødvendige i produktionen af varer, der skal sælges i »transaktioner ligestillet med eksport« til de kundekategorier, som er anført i FTP 2004-2009, afsnit 8.2.(b)-(f), (g), (i) og (j). Ifølge den indiske regering forstås der ved transaktioner ligestillet med eksport transaktioner, hvor de leverede varer ikke forlader landet. En række kategorier af leverancer anses for at være transaktioner ligestillet med eksport, forudsat at varerne er fremstillet i Indien, f.eks. leverancer af varer til en eksportorienteret virksomhed eller til en virksomhed i en særlig økonomisk zone.

iv) *Mellemleverancer:* Denne underordning omfatter tilfælde, hvor to producenter har til hensigt at fremstille en enkelt eksportvare og stå for hver sin del af produktionsprocessen. Producent-eksportøren fremstiller mellemproduktet. Den pågældende kan toldfrit importere råmaterialer og kan til dette formål opnå en forhåndslicens for mellemleverancer. Den endelige eksportør færdiggør produktionen og er forpligtet til at eksportere den færdige vare.

(19) Som anført ovenfor anvendte Jindal ALS i den fornyede undersøgelsesperiode. Virksomheden gjorde nærmere betegnet brug af de fire ovennævnte underordninger i)-iv).

(20) Af hensyn til de indiske myndigheders kontrol er licensindehavere retligt forpligtede til at føre »korrekt og behørigt regnskab over forbrug og anvendelse af importerede varer i henhold til licenser« i et nærmere angivet format (kapitel 4.30 i HOP I 2004-2009) (i det følgende benævnt »forbrugsregisteret«). Kontrollen viste, at virksomheden ikke førte forbrugsregistret behørigt, dvs. at den ikke registrerede forbindelsen mellem råmateriale og det endelige bestemmelsessted for den færdige vare, som foreskrevet af den indiske regering, og det til trods for, at den ikke alene eksporterer den færdige vare, men også sælger den på hjemmemarkedet.

(21) For så vidt angår ovennævnte underordning i) og iii) fastsætter den indiske regering den mængde og værdi, som importtilladelsen og eksportforpligtelsen (herunder for transaktioner ligestillet med eksport) vedrører, og dette fremgår af licensen. Desuden skal de tilsvarende transaktioner bekræftes på licensen af den indiske stats embedsmænd på import- og eksporttidspunktet. Den mængde import, der er tilladt i henhold til denne ordning, fastsættes af den indiske regering på grundlag af såkaldte standard input/output-normer (i det følgende benævnt »SION-normer«). Der er fastsat sådanne normer for de fleste varer (herunder den pågældende vare), som er offentliggjort i bind II af HOP 2004-2009. SION for PET-folie og PET-spåner, et mellemprodukt, blev nedjusteret i oktober 2005.

(22) For så vidt angår underordning iii), bemærkes det, at transaktioner ligestillet med eksport til opfyldelse af forpligtelsen under ALS hovedsageligt var salg inden for virksomheden, dvs. en PET-spåneproducentenhed af Jindal (som ikke er en særskilt retlig enhed) solgte PET-spåner til produktion af PET-folie til Jindals EOU-virksomhed. Importen af råmaterialer foregik i forbindelse med fremstillingen af mellemproduktet (PET-spåner). Med andre ord betragtes hjemmemarkedssalg i forbindelse med underordning iii) som eksport.

(23) For så vidt angår underordning iv) afskrives råmaterialer, der købes af Jindal på hjemmemarkedet, på Jindals forhåndslicens, og der oprettes en midlertidig forhåndslicens til den indenlandske leverandør. Indehaveren af en sådan midlertidig forhåndslicens kan toldfrit importere de varer, som er nødvendige i fremstillingen af den vare, der efterfølgende leveres til Jindal som råmateriale til produktionen af den pågældende vare.

(24) I forbindelse med underordning ii) (forhåndslicens for årligt behov) er det kun værdien af den tilladte import, der anføres på licensen. Licensindehaveren er forpligtet til at »fastholde sammenhængen mellem de importerede råmaterialer og den færdige vare« (HOP I 2004-2009, afsnit 4.24A(c)).

(25) Importerede råmaterialer kan ikke afhændes og skal anvendes til at fremstille den færdige eksportvare. Eksportforpligtelsen skal opfyldes inden for en fastsat frist efter udstedelsen af licensen (18 måneder med mulighed for to forlængelser på hver 6 måneder, dvs. i alt 30 måneder).

(26) Det fremgik af kontrollen, at virksomhedens forbrugsrate for det hovedråmateriale, som behøves for at fremstille 1 kg PET-folie, i forskelligt omfang afhængigt af kvaliteten af PET-folien og som anført i forbrugsregistret, var lavere end den tilsvarende SION. Dette gjorde sig klart gældende, for så vidt angår den gamle SION for PET-folie og PET-spåner, og i mindre omfang, for så vidt angår den ajourførte SION, der trådte i kraft i september 2005, dvs. i den fornyede undersøgelsesperiode. Med andre ord fik Jindal tilladelse til toldfrit på grundlag af SION at importere flere råmaterialer, end der var behov for i fremstillingsprocessen. Dette gjorde i overensstemmelse med udenrigshandelspolitikken (foreign trade policy (FTP)) forbrugsregistret til det afgørende kontrolelement. Dette register var imidlertid hverken ført behørigt eller nogensinde blevet kontrolleret af den indiske regering hidtil. Virksomheden hævdede, at den indiske regering ville foretage en justering, når licenserne udløb, dvs. 30 måneder efter udstedelsen af en licens, da det er almindelig praksis at gøre brug af de to mulige forlængelser på hver seks måneder. Denne påstand kunne imidlertid ikke verificeres, da ingen af de licenser, Jindal anvendte, er udløbet endnu.

(27) Ændringer i administrationen af FTP 2004-2009, som blev gennemført i efteråret 2005 (obligatorisk indsendelse af forbrugsregistret til de indiske myndigheder i forbindelse med indfrielsesproceduren), havde endnu ikke fundet anvendelse på Jindal. Derfor kunne den faktiske gennemførelse af denne bestemmelse ikke kontrolleres på det tidspunkt.

d) *Konklusion*

(28) Fritagelsen for importafgifter er et subsidie i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, i og med, at manglende opkrævning af importafgifter, der normalt ville blive opkrævet, udgør et finansielt bidrag fra den indiske regering, der medførte en fordel for Jindal ved at øge dens likviditet.

(29) Desuden er de fire underordninger, som Jindal benyttede (se ovenfor i)-iv)), retligt betingede af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Uden en eksportforpligtelse kan en virksomhed ikke opnå fordele under disse ordninger. Dette er klart tilfældet, for så vidt angår ordning i), ii) og iv), men selv ALS-ordningen for transaktioner ligestillet med eksport opfylder dette kriterie i det foreliggende tilfælde, fordi levering til en EOU-virksomhed i sidste ende sigter mod faktisk eksport.

(30) De underordninger, der blev benyttet i den aktuelle sag, kan ikke betragtes som tilladte toldgodtgørelsesordninger eller substitutionsgodtgørelsesordninger i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). De overholder ikke de strenge regler i grundforordningens bilag I, punkt i), bilag II (definition af og regler for godtgørelse) og bilag III (definition af og regler for substitutionsgodtgørelse). Den indiske regering anvendte ikke sin verifikationsordning eller –procedure til effektivt at bekræfte, hvorvidt der blev brugt råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4), i grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, i grundforordningen). SION-normerne for den pågældende vare var ikke tilstrækkeligt præcise. SION-normerne kan ikke i sig selv anses for at være et system til verifikation af det faktiske forbrug, fordi disse meget generøse standardnormer er udformet således, at den indiske regering ikke med tilstrækkelig præcision kan kontrollere, hvilke mængder råmaterialer der er forbrugt i fremstillingen til eksport. Endvidere har den indiske regering ikke foretaget en effektiv kontrol på grundlag af forbrugsregistret.

(31) Virksomheden fastholdt i sine bemærkninger efter meddelelsen om undersøgelsen, at den fører et behørigt forbrugsregister, og at der derfor faktisk findes et kontrolsystem, jf. grundforordningens bilag II. Den hævdede endvidere, at ALS fungerer som en substitutionsordning, så toldfri råmaterialer kan anvendes til at fremstille varer, der sælges på hjemmemarkedet, hvis de toldfri råmaterialer enten direkte eller ved substitution benyttes ved fremstillingen af varer, som efterfølgende eksporteres inden for en rimelig tidsperiode. Selvom virksomheden fører et register over forbruget af råmaterialer til produktion af en mængde af den pågældende vare, undlod den imidlertid at ajourføre et system til kontrol af, hvilke råmaterialer der blev benyttet til fremstilling af den eksporterede vare og i hvilke mængder, jf. den indiske FTP 2004-2009 (bilag 23) og grundforordningens bilag II, del II, punkt 4. Endvidere ajourfører den ikke et system, hvorved det kan kontrolleres, at mængden af råmaterialer, som der kræves godtgørelse for, ikke overstiger mængden af lignende eksporteret vare, jf. bilag III, del II, punkt 2. I det foreliggende tilfælde fastholdes det efter nøje overvejelse, at der ikke er nogen forbindelse mellem det anvendte toldfri råmateriale og den eksporterede vare, hvorfor der ikke findes noget egentligt kontrolsystem.

(32) Underordningerne er derfor udligningsberettigede.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(33) Subsidiebeløbet blev beregnet som beskrevet i det følgende. Som tæller benyttedes summen af de importafgifter, der er givet afkald på (basistold og særlig tillægstold), for de materialer, som er importeret i henhold til underordning i)-iii), der er støtteberettigede i forbindelse med import gennem mellemproducenten. For så vidt angår underordning iv), er tælleren summen af de importafgifter, der er givet afkald på, for råmaterialer anvendt til fremstilling af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode.

(34) Virksomheden hævdede i sine bemærkninger efter meddelelsen om undersøgelsen, at tolden på råmaterialer til fremstilling af PET-folie var faldet fra 15 % til 7,5 % fra marts 2006, dvs. efter at undersøgelsesperioden var afsluttet, og krævede, at Kommissionen tager hensyn til denne ændring i beregningen af subsidiesatsen for ALS. Selvom der har været tilfælde, hvor hændelser efter udløbet af undersøgelsesperioden er blevet taget i betragtning, begrænser dette sig imidlertid til ekstraordinære omstændigheder, som ikke synes at foreligge nu. Påstanden må derfor afvises, jf. grundforordningens artikel 5 og 11, stk. 1.

(35) Virksomheden hævdede endvidere i sine bemærkninger efter meddelelsen om undersøgelsen, at fordelen i forbindelse med underordning iv) var prisforskellen mellem almindelige hjemmemarkedskøb af råmaterialer og køb af råmaterialer ved overførsel af ALS-fordele til leverandøren, og den opstillede nogle beregninger i så henseende uden yderligere dokumentation. Fordelen er imidlertid beregnet på grundlag af den told, der er givet afkald på i licensen, eftersom salgs-/anskaffelsesprisen på råmaterialerne er en rent kommerciel afgørelse og ikke ændrer på det ubetalte afgiftsbeløb. Under alle omstændigheder blev dette krav fremsat første gang efter meddelelsen om undersøgelsen, og da Kommissionen ikke havde mulighed for at gennemgå sagen, blev det afvist.

(36) I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), blev de gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, fratrukket subsidiebeløbene, når der blev fremsat berettigede krav herom. Som tæller anvendes alle de importafgifter, der er givet afkald på, og ikke den for store eftergivelse/fritagelse, som virksomheden hævdede, fordi ALS ikke opfylder betingelserne i grundforordningens bilag II. I overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, er nævneren eksportomsætningen af den pågældende vare i undersøgelsesperioden. Selskabet hævdede, at transaktioner ligestillet med eksport burde inkluderes i virksomhedens samlede eksportomsætning i undersøgelsesperioden. Da disse transaktioner rent faktisk ikke er eksport, men nærmere salg på hjemmemarkedet, kan de ikke med rette klassificeres som eksport, og blev derfor ikke medregnet i den samlede eksportomsætning.

(37) Den for ALS fastsatte subsidiesats er på 14,68 %.

2. ***Duty Entitlement Passbook Scheme (DEPBS) (toldgodtgørelsesordning)***

a) *Retsgrundlag*

(38) En beskrivelse af DEPBS findes i FTP 2004-2009, afsnit 4.3.

b) *Støtteberettigelse*

(39) Jindal anvendte ikke DEPBS i den fornyede undersøgelsesperiode, derfor er det ikke nødvendigt at foretage nogen yderligere analyse af, om ordningen er udligningsberettiget.

3. ***Export Oriented Unit Scheme (EOUS)/Special Economic Zones Scheme (SEZS) (ordning for eksportorienterede virksomheder/ordning for særlige økonomiske zoner)***

a) *Retsgrundlag*

(40) De nærmere oplysninger om disse ordninger fremgår af kapitel 6 i FTP 2004-2009, HOP I 2004-2009 (EOUS), SEZ Act 2005 og dermed forbundne bestemmelser (SEZS).

b) *Støtteberettigelse*

(41) Med undtagelse af rene handelsvirksomheder kan enhver virksomhed, der forpligter sig til at eksportere en del af sin produktion af varer eller tjenesteydelser, etableres under EOUS- eller SEZS-ordningen. Det konstateredes, at Jindal opnåede en fordel af EOUS, men ikke af SEZS i den fornyede undersøgelsesperiode. Derfor sættes der i analysen udelukkende fokus på EOUS.

c) *Praktisk gennemførelse*

(42) En EOU-virksomhed kan etableres hvor som helst i Indien. Denne ordning supplerer SEZS-ordningen.

(43) Ansøgninger om EOU-status skal indeholde nærmere oplysninger for en periode på fem år om bl.a. planlagte produktionsmængder, forventet værdi af eksporten, importbehov og behov for indenlandske varer. Hvis myndighederne godtager virksomhedens ansøgning, vil den blive underrettet om de vilkår og betingelser, der er knyttet til godtagelsen. Aftalen om at blive godkendt som EOUS-virksomhed er gyldig i fem år og kan fornyes.

(44) En EOU-virksomhed har ifølge FTP 2004-2009 en central forpligtelse til at opnå en nettoindtjening i udenlandsk valuta, hvilket vil sige, at den samlede værdi af eksporten i en referenceperiode på fem år skal være højere end den samlede værdi af de importerede varer.

(45) En EOU-virksomhed er berettiget til følgende fordele:

i) fritagelse fra importtold på alle typer varer (herunder investeringsgoder, råmaterialer og forbrugsgoder), som er nødvendige til fremstilling og forarbejdning eller i forbindelse hermed

ii) fritagelse for punktafgift på varer indkøbt hos indenlandske leverandører

iii) godtgørelse af central omsætningsafgift på varer indkøbt lokalt

iv) mulighed for at sælge for op til 50 % af de eksporterede varers fob-værdi på hjemmemarkedets såkaldte »domestic tariff area« (»DTA«), efter indbetaling af gældende told

v) fritagelse i ti år efter indledningen af driften, men højst frem til 2010, for den skat på indtægter, der normalt skal betales af fortjeneste på eksportsalg i overensstemmelse med Income Tax Act, section 10B

vi) mulighed for 100 % udenlandsk ejerskab af egenkapital.

(46) Virksomheder, der drives under disse ordninger, er underlagt toldmyndighedernes tilsyn, jf. Customs Act, section 65. EOU'er er retligt forpligtede til i den foreskrevne form at føre nøjagtigt regnskab over alle importerede varer, forbrug og anvendelse af alle importerede materialer og den foretagne eksport. Disse dokumenter skal regelmæssigt fremlægges for de kompetente myndigheder (»kvartalsvise og årlige statusrapporter«). På intet tidspunkt stilles der dog krav om, at EOU-virksomheder skal redegøre for den indbyrdes forbindelse mellem enhver importtransaktion og deres eksport, salg til andre virksomheder, salg på hjemmemarkedet eller lagre som anført i FTP 2004-2009, afsnit 6.11.2.

(47) Hjemmemarkedssalget forsendes og registreres ved selvcertificering. Ekspeditionen af en EOU-virksomheds eksportforsendelser overvåges af en embedsmand fra told- og punktafgiftsmyndighederne, der er permanent udstationeret i virksomheden.

(48) Jindal benyttede EOU-ordningen til toldfrit at importere investeringsgoder samt til at opnå godtgørelse af central omsætningsafgift betalt på lokalt indkøbte varer. Den gjorde ikke brug af toldfritagelse ved import af råmaterialer, da EOU-virksomheden bruger PET-spåner som råmateriale til produktionen af PET-folie. Disse spåner fremstilles i en anden enhed af virksomheden af råmaterialer, som indkøbes under ALS.

d) *Konklusioner vedrørende EOU*

(49) En EOU-virksomheds fritagelse for to typer importafgifter (»basistold« og »særlig tillægstold«) og godtgørelsen af den centrale omsætningsafgift er finansielle bidrag fra den indiske regering, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Der gives afkald på offentlige indtægter, der ellers ville være indgået, således at EOU-virksomheden opnår en fordel i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 2, fordi likviditeten forbedres.

(50) Fritagelsen fra basistold og særlig tillægstold og godtgørelsen af omsætningsafgift udgør således subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2. De er retligt betinget af eksportresultater og anses derfor for at være specifikke og udligningsberettigede i henhold til grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a). Det er en nødvendig betingelse for at opnå fordelene, at en EOU-virksomhed har eksport som mål, jf. FTP 2004-2009, afsnit 6.1.

(51) Det blev desuden bekræftet, at den indiske regering ikke har nogen verifikationsordning eller –procedure til effektivt at kontrollere, hvorvidt der blev brugt told- og/eller omsætningsafgiftsfrie råmaterialer ved fremstillingen af den eksporterede vare og i hvilke mængder (bilag II, del II, punkt 4), til grundforordningen samt for substitutionsgodtgørelsesordninger bilag III, del II, punkt 2, til grundforordningen). Under alle omstændigheder er fritagelse for told på investeringsgoder ikke en tilladelig toldgodtgørelsesordning, fordi sådanne investeringsgoder ikke benyttes i fremstillingsprocessen.

(52) Den indiske regering foretog ikke nogen yderligere undersøgelse på grundlag af de faktisk involverede råmaterialer, selv om dette normalt ville være nødvendigt, når der ikke foreligger et effektivt verifikationssystem (bilag II, del II, punkt 5, og bilag III, del II, punkt 3, til grundforordningen), og den beviste heller ikke, at der ikke var blevet eftergivet for store afgiftsbeløb.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(53) Den udligningsberettigede fordel er derfor eftergivelsen af de samlede importafgifter (basistold og særlig tillægstold), der normalt skal betales ved import, samt godtgørelsen af omsætningsafgiften i den periode, der er omfattet af den fornyede undersøgelse.

i) Tilbagebetaling af central omsætningsafgift på varer købt på hjemmemarkedet

(54) Tælleren i beregningen blev fastsat som beskrevet i det følgende: Subsidiebeløbet blev beregnet på grundlag af den omsætningsafgift, der var tilbagebetalt for varer indkøbt til fremstillingssektoren, f.eks. dele og pakningsmaterialer, i den fornyede undersøgelsesperiode. De gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(55) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt over eksportomsætningen fra hele eksportsalget af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode (nævneren), da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Der fremkom herved en subsidiemargen på 0,04 %.

ii) Fritagelse for importafgifter (basistold og særlig tillægstold) og godtgørelse af central omsætningsafgift på investeringsgoder

(56) Fordelen er beregnet på grundlag af størrelsen af den ikke betalte told på indførte investeringsgoder og den omsætningsafgift, der blev godtgjort på køb af investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningstid for sådanne investeringsgoder i den pågældende erhvervsgren, jf. artikel 7, stk. 3, i grundforordningen. Selskabet hævdede, at dette burde være den i selskabets regnskaber faktisk anvendte afskrivningssats; dog tolkes kravet i artikel 7, stk. 3, som den afskrivningssats, der var fastsat i lovgivningen vedrørende virksomheden, i dette tilfælde Companies Act (selskabsloven) af 1956. Det således beregnede beløb, der kan tildeles til den fornyede undersøgelsesperiode, er blevet justeret ved at tillægge renter i denne periode for at afspejle værdien af fordelen over tid og derved bestemme den fulde fordel af denne ordning for modtageren. Gebyrer, som nødvendigvis påløber for at opnå subsidiet, blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a), fratrukket dette beløb, og resultatet heraf var subsidiebeløbet som tæller. Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2 og 3, blevet fordelt over eksportomsætningen i forbindelse med salget af den pågældende vare i den fornyede undersøgelsesperiode (nævneren), da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, eksporterede eller transporterede mængder. Selskabet hævdede, at transaktioner ligestillet med eksport burde medregnes i den samlede eksportomsætning, men denne påstand blev afvist af de i betragtning 36 anførte grunde. Der fremkom herved en subsidiemargen på 1,26 %.

(57) Jindal havde således en samlet subsidiemargen på 1,3 % i henhold til EOU-ordningen.

4. ***Export Promotion Capital Goods Scheme (EPCGS) (eksportfremmeordning for investeringsgoder)***

a) *Retsgrundlag*

(58) EPCGS-ordningen er beskrevet detaljeret i kapitel 5 i FTP 2004-2009 og i kapitel 5 i HOP I 2004-2009.

b) *Støtteberettigelse*

(59) Denne ordning kan benyttes af såvel producent-eksportører som forhandler-eksportører, der er »forbundet med« støttende producenter eller leverandører af tjenesteydelser. Det konstateredes, at Jindal opnåede fordel af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode.

c) *Praktisk gennemførelse*

(60) Med forbehold af en eksportforpligtelse har virksomheder lov til at importere nye (og siden april 2003 også indtil ti år gamle brugte) investeringsgoder til nedsat told. Med henblik herpå udsteder den indiske regering efter anmodning og betaling af et gebyr en EPCG-licens. Siden april 2000 har ordningen betydet, at der anvendes en reduceret importtoldsats på 5 % på alle investeringsgoder, der indføres under ordningen. For at opfylde eksportforpligtelsen skal de importerede investeringsgoder anvendes til at fremstille en vis mængde eksportvarer inden for en bestemt periode.

d) *Konklusioner vedrørende EPCGS*

(61) Ved EPCG-ordningen ydes der subsidier i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii), og artikel 2, stk. 2, da den indiske regering giver afkald på indtægter, som ellers ville være indgået. Desuden medfører toldnedsættelsen en fordel for eksportøren, fordi toldbesparelsen ved import forbedrer virksomhedens likviditet.

(62) Endvidere er EPCG-ordningen retligt betinget af eksportresultater, da licenser ikke kan opnås uden en eksportforpligtelse. Den anses derfor for at være specifik og udligningsberettiget i henhold til artikel 3, stk. 4, litra a), i grundforordningen.

(63) Ordningen kan ikke betragtes som en tilladt toldgodtgørelsesordning eller substitutionsgodtgørelsesordning i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, litra a), nr. ii). Investeringsgoder er ikke omfattet af anvendelsesområdet for sådanne tilladelige ordninger (jf. grundforordningens bilag I, punkt i), da de ikke forbruges ved produktionen af de eksporterede varer.

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(64) Tælleren i beregningen blev fastsat som beskrevet i det følgende: Subsidiebeløbet blev i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 3, beregnet på grundlag af den ikke betalte told på importerede investeringsgoder, fordelt over en periode, der afspejler den normale afskrivningsperiode for sådanne investeringsgoder i PET-folieindustrien; dette blev af de grunde, der nævnes i betragtning 56, fortolket som den i selskabsloven af 1956 specificerede sats, og ikke den, der rent faktisk anvendtes af selskabet. Der blev lagt renter til dette beløb for at afspejle den samlede værdi af fordelen over tid. De gebyrer, som var nødvendige for at opnå subsidiet, blev fratrukket, jf. grundforordningens artikel 7, stk. 1, litra a).

(65) Virksomheden hævdede, at investeringsgoder, der toldfrit blev importeret i forbindelse med ECPG-ordningen til brug i Khanvel-enheden, ikke længere anvendes, og at fordelen ved sådanne goder ikke længere bør indgå i tælleren. Eftersom det imidlertid ikke kan dokumenteres, at virksomheden ikke længere ejer disse goder, eller at den ikke vil bruge dem igen, må Kommissionen afvise denne påstand.

(66) Dette subsidiebeløb er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, og 3, blevet fordelt på eksportomsætningen for det pågældende produkt i den fornyede undersøgelsesperiode (nævneren), fordi subsidiet er betinget af eksportresultater. Selskabet hævdede, at transaktioner ligestillet med eksport burde medregnes i den samlede eksportomsætning, men denne påstand blev afvist af de i betragtning 36 anførte grunde. Subsidiet til Jindal er på 1,11 %.

5. ***»Export Income Tax Exemption Scheme« (EITES) (ordningen for fritagelse for indkomstskat af eksport)***

a) *Retsgrundlag*

(67) Retsgrundlaget for denne ordning kan findes i »Income Tax Act 1961« (indkomstskatteloven af 1961), som ændres årligt ved »Finance Act« (finansloven). Sidstnævnte fastlægger hvert år grundlaget for opkrævningen af skatter samt forskellige fritagelser og fradrag, der kan kræves. EOU'er kan f.eks. kræve indkomstskattefritagelse, jf. Income Tax Act 1961 (section 10B).

b) *Praktisk gennemførelse*

(68) Det blev fastslået, at Jindal ikke opnåede nogen fordele i forbindelse med EITES, derfor er det ikke nødvendigt at foretage nogen yderligere analyse af, om ordningen er udligningsberettiget.

6. ***Export Credit Scheme (ECS) (eksportkreditordning)***

a) *Retsgrundlag*

(69) Ordningen er beskrevet i Master Circular IECD No. 5/04.02.01/2002-03 (Export Credit in Foreign Currency) og Master Circular IECD No. 10/04.02.01/2003-04 (Rupee Export Credit) fra Reserve Bank of India (»RBI«), der er rettet til alle forretningsbanker i Indien.

b) *Støtteberettigelse*

(70) Denne ordning kan benyttes af producent-eksportører og forhandler-eksportører. Det konstateredes, at Jindal opnåede fordel af denne ordning i den fornyede undersøgelsesperiode.

c) *Praktisk gennemførelse*

(71) Under denne ordning fastsætter RBI obligatoriske lofter for rentesatser for eksportkreditter såvel i indiske rupees som i udenlandsk valuta, som forretningsbanker kan pålægge eksportører »med henblik på at stille kreditter til rådighed for eksportører til internationalt konkurrencedygtige renter«. ECS består af to underordninger, nemlig en ordning for eksportkredit før forsendelse (i det følgende benævnt »pakkekredit«), som omfatter kreditter, der er ydet en eksportør til finansiering af køb, forarbejdning, fremstilling, pakning og/eller forsendelse af varer forud for eksporten, samt en ordning for eksportkredit efter forsendelse, som tilvejebringer arbejdskapitallån til finansiering af eksporttilgodehavender. RBI pålægger også bankerne at afsætte en vis andel af deres nettobankkredit til eksportfinansiering.

(72) Som følge af disse RBI-Master Circulars kan eksportører opnå eksportkredit til rentesatser, der er gunstigere end renten på almindelig kommerciel kredit (»kassekredit«), der fastsættes på markedsvilkår.

d) *Konklusioner vedrørende ECS*

(73) For det første medfører ovennævnte præferencerentesatser en fordel for sådanne eksportører, jf. grundforordningens artikel 2, stk. 2, idet finansieringsomkostningerne her er lavere end ved markedsrenten. Selv om de præferentielle kreditter i henhold til ECS ydes af forretningsbanker, er denne fordel et finansielt bidrag fra staten i henhold til grundforordningens artikel 2, stk. 1, nr. iv). RBI er et offentligt organ og er derfor omfattet af den definition af »staten«, der er givet i grundforordningens artikel 1, stk. 3, og den pålægger forretningsbanker at indrømme eksporterende virksomheder præferentiel finansiering. Denne præferentielle finansielle finansiering svarer til et subsidie, der anses for at være specifikt og udligningsberettiget, da de præferentielle renter er betingede af eksportresultater, jf. grundforordningens artikel 3, stk. 4, litra a).

e) *Beregning af subsidiebeløbet*

(74) Subsidiebeløbet er blevet beregnet på grundlag af forskellen mellem den rente, der blev betalt for eksportkreditter benyttet i den fornyede undersøgelsesperiode, og det beløb, der ville være blevet betalt, hvis der var anvendt markedsrentesatser, som for almindelige kreditter på markedsvilkår, der benyttes af virksomheden. Dette subsidiebeløb (tæller) er i overensstemmelse med grundforordningens artikel 7, stk. 2, blevet fordelt i forhold til den samlede eksportomsætning i den fornyede undersøgelsesperiode (nævner), da subsidiet er betinget af eksportresultater og ikke blev ydet i forhold til de fremstillede, udførte eller transporterede mængder. Jindal nød godt af fordelene ved ECS og opnåede et subsidie på 0,1 %.

7. ***»Duty Free Replenishment Certificate« (DFRC) (ordningen med certifikat til toldfri genanskaffelse af råmaterialer)***

a) *Retsgrundlag*

(75) Retsgrundlaget for denne ordning findes i FTP 2004-2009 (afsnit 4.2).

b) *Praktisk gennemførelse*

(76) Det blev fastslået, at Jindal ikke opnåede nogen fordele i forbindelse med DFRC i den fornyede undersøgelsesperiode, og derfor er det ikke nødvendigt at foretage nogen yderligere analyse af, om ordningen er udligningsberettiget.

III. **Regional ordning**

Maharashtras regerings incitamentspakkeordning

a) *Retsgrundlag*

(77) For at opmuntre til etablering af virksomheder i delstatens mindre udviklede egne har Maharashtras regering siden 1964 begunstiget nyoprettede enheder i områder i delstaten under udvikling i henhold til en ordning, der almindeligvis kaldes »incitamentspakke-ordningen«. Ordningen er blevet ændret flere gange, siden den blev indført, og »1993-ordningen« kunne benyttes fra 1. oktober 1993 til 31. marts 2001, mens den seneste ændring, »PSI 2006«, blev indført i kølvandet på »the Industrial, Investment & Infrastructure Policy of Maharashtra 2006« i foråret 2006 og planlægges at kunne anvendes indtil 31. marts 2011. Incitamentspakkeordningen i Maharashtra består af flere underordninger, hvoraf de vigtigste er udbetaling af direkte støtte via en såkaldt »Industrial Promotion Subsidy«, fritagelse for lokal omsætningsafgift og elektricitetsafgift samt acciserefusion.

(78) Jindal opnår fortsat begunstigelser under PSI 1993 indtil maj 2011, men ikke under efterfølgende ordninger. Derfor blev kun PSI 1993 vurderet i det foreliggende tilfælde.

b) *Støtteberettigelse*

(79) For at være støtteberettigede skal virksomheder investere i mindre udviklede områder enten ved at oprette et nyt industriforetagende eller ved at foretage en omfattende kapitalinvestering i udvidelse eller diversificering af et eksisterende industriforetagende. Disse områder inddeles i forskellige kategorier efter deres grad af økonomisk udvikling (f.eks. ringe udviklet område, mindre udviklet område og mindst udviklet område). Hovedkriteriet for fastsættelsen af incitamenternes omfang er det område, hvori virksomheden befinder sig eller vil blive etableret, samt investeringens størrelse.

c) *Praktisk gennemførelse*

(80) Fritagelse for lokal omsætningsafgift på færdige varer: Varer er normalt genstand for central omsætningslokalafgift (for salg mellem delstater), tidligere delstatsomsætningsafgift (for salg i delstaten), med forskellige niveauer, der afhænger af den eller de delstater, hvor transaktionerne finder sted. Siden april 2005 er loven om omsætningsafgift for salg inden for delstaten i Maharashtra blevet erstattet af et merværdiafgiftssystem. I henhold til fritagelsesordningen skal nærmere udpegede enheder ikke opkræve omsætningsafgift på deres salgstransaktioner. De udpegede enheder er ligeledes fritaget for at betale lokal omsætningsafgift for de varer, de køber fra leverandører, der selv er omfattet af ordningen. Det konstateredes, at Jindal opnåede fordel af fritagelsen med hensyn til salgstransaktioner i den fornyede undersøgelsesperiode.

(81) Refusion af elektricitetsafgift: Støtteberettigede enheder er berettigede til refusion af elektricitetsafgift på den elektricitet, der benyttes til produktionsformål for en periode på syv år at regne fra datoen for kommerciel produktion. I Jindals tilfælde udløb denne syvårsperiode den 31. marts 2003. Derfor var Jindal ikke længere berettiget til refusion af elektricitetsafgiften.

(82) Acciserefusion: Accise er en afgift, som lokale myndigheder i Indien og herunder Maharashtras regering opkræver på varer, der indføres i en by. Industrivirksomheder er berettiget til at få accisen tilbagebetalt af Maharashtras regering, hvis deres anlæg er beliggende i visse nærmere angivne byer i delstaten. Det samlede beløb, der kan refunderes, er begrænset til 100 % af den faste kapitalinvestering. Jindals produktionsanlæg ligger uden for bygrænsen. Derfor er virksomheden i sig selv fritaget for accise, så denne underordning finder ikke anvendelse i det foreliggende tilfælde.

d) *Konklusion vedrørende Maharashtras regerings incitamentspakkeordning 1993*

(83) Jindal har kun nydt godt af fritagelse for omsætningsafgift på færdige varer i den fornyede undersøgelsesperiode, hvilket man tidligere har konstateret, ikke er nogen fordel for modtageren (betragtning 114 i forordning (EF) nr. 367/2006). Følgelig er PSI ikke udligningsberettiget i det foreliggende tilfælde.

IV. **Udligningsberettigede subsidiebeløb**

(84) De udligningsberettigede subsidier er i overensstemmelse med grundforordningen 17,1 %, udtrykt som værditold, for den undersøgte eksporterende producent. Dette subsidiebeløb overstiger den ubetydelighedsgrænse, der er omhandlet i grundforordningens artikel 14, stk. 5.

OEDNING	ALS	EOUS	EPCGS	ECS	I alt
	%	%	%	%	%
Jindal	14,68	1,30	1,11	0,1	17,1

V. **Ændrede omstændigheder med hensyn til subsidiering af blivende art**

(85) I overensstemmelse med artikel 19, stk. 2, i grundforordningen blev det undersøgt, om fortsættelse af den eksisterende foranstaltning var utilstrækkeligt til at udligne det udligningsberettigede subsidie, som forårsager skaden.

(86) Det blev fastslået, at Jindal i undersøgelsesperioden fortsat opnåede fordele af udligningsberettigede subsidier fra de indiske myndigheder. Endvidere konstateres det, at subsidiesatsen i den fornyede undersøgelsesperiode er væsentlig højere end den, der blev fastslået i den oprindelige undersøgelse. Der er intet, der tyder på, at ordningerne vil blive indstillet eller afskaffet i nær fremtid.

(87) Eftersom det er blevet påvist, at virksomheden modtager langt større subsidiering end tidligere, og at den formentlig fortsat vil modtage subsidier af en størrelsesorden, der er højere end fastslået i den oprindelige undersøgelse, konkluderes det, at fortsættelse af den gældende foranstaltning ikke er tilstrækkeligt til at udligne det udligningsberettigede subsidie, som forårsager skade, og at foranstaltningens niveau derfor bør justeres, så det afspejler de nye konklusioner.

VI. **Konklusion**

(88) I betragtning af de konklusioner, der er blevet draget i forbindelse med Jindals subsidieringsniveau, og af, at de nuværende foranstaltninger er utilstrækkelige til at udligne de konstaterede udligningsberettigede subsidier, bør udligningstolden for Jindal justeres, så den afspejler de nye konstaterede subsidieringsniveauer.

(89) Den ændrede udligningstold bør fastsættes ud fra den nye subsidieringssats, der fremgik af denne undersøgelse, eftersom den skadesmargen, som blev beregnet i den oprindelige undersøgelse, er højere.

(90) I henhold til artikel 24, stk. 1, i grundforordningen og artikel 14, stk. 1, i forordning (EF) nr. 384/96 må ingen vare pålægges både antidumping- og udligningstold med det formål at afhjælpe en og samme situation, som er opstået som følge af dumping eller eksportsubsidiering. Jindal er imidlertid underlagt en antidumpingtold på 0 % i forbindelse med det pågældende produkt, hvorfor disse bestemmelser ikke finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

(91) Jindal, den indiske regering og EF-erhvervsgrenen blev orienteret om de væsentligste kendsgerninger og betragtninger, der lå til grund for, at Kommissionen påtænker at anbefale en ændring af de iværksatte foranstaltninger, og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Den indiske regering fremsatte ingen bemærkninger, og Jindals bemærkninger er blevet drøftet i de betragtninger, der vedrører den enkelte bemærkning, ovenfor.

(92) Virksomheden anmodede i sine bemærkninger efter meddelelsen om undersøgelsen Kommissionen om at acceptere et pristilsagn med henblik på at udligne de udligningsberettigede subsidier. Kommissionen har gennemgået virksomhedens forslag og er af den opfattelse, at et pristilsagn ikke kan accepteres. Pristilsagn på grundlag af varegrupper som foreslået af virksomheden muliggør en høj grad af fleksibilitet til at ændre de tekniske specifikationer for produkterne i gruppen. PET-film omfatter talrige og stadig nye differentierede træk, som i vid udstrækning er bestemmende for salgsprisen. Derfor har ændringer i disse træk en betydelig indvirkning på priserne. Et forsøg på at underinddele grupperne for at gøre dem mere homogene, for så vidt angår fysiske specifikationer, ville føre til så mange grupper, at det ville vanskeliggøre kontrol, navnlig ved at gøre det besværligt for toldmyndighederne at skelne imellem varetyper og klassifikation af varegrupper i forbindelse med import. Det fastslås derfor, at det ikke er muligt at anvende tilsagnet i praksis, jf. artikel 13, stk. 3 i grundforordningen. Jindal blev orienteret og fik mulighed for at fremsætte bemærkninger. Men dens bemærkninger har ikke ændret ovenstående konklusion.

(93) Da India Polyfilms Limited, et selskab, der tidligere har været forretningsmæssigt forbundet med Jindal, fusionerede med Jindal den 1. april 1999 og dermed ikke længere udgør en særskilt retlig enhed, blev det slettet af listen i artikel 1, stk. 2 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 1, stk. 2, i Rådets forordning (EF) nr. 367/2006 affattes således:

»2. Tolden fastsættes til følgende af nettoprisen, frit Fællesskabets grænse, ufortoldet, for importerede varer fremstillet i Indien af følgende virksomheder:

Virksomhed	Endelig told (%)	Taric-tillægskode
Ester Industries Limited, 75-76, Amrit Nagar, Behind South Extension Part-1, New Delhi 110 003, Indien	12,0	A026
Flex Industries Limited, A-1, Sector 60, Noida 201 301 (U.P.), Indien	12,5	A027
Garware Polyester Limited, Garware House, 50-A, Swami Nityanand Marg, Vile Parle (East), Mumbai 400 057, Indien	14,9	A028
Jindal Poly Films Limited, 56 Hanuman Road, New Delhi 110 001, Indien	17,1	A030
MTZ Polyfilms Limited, New India Centre, 5th Floor, 17 Co-operage Road, Mumbai 400 039, Indien	8,7	A031
Polyplex Corporation Limited, B-37, Sector-1, Noida 201 301, Dist. Gautam Budh Nagar, Uttar Pradesh, Indien	19,1	A032
Alle andre virksomheder	19,1	A999«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. september 2007.

På Rådets vegne
M. PINHO
Formand